

Mindretallet stemmer således imod lovforslaget, men kan dog støtte de af ministeren under nr. 1 og 5 stillede ændringsforslag, idet det dels er tekniske ændringsforslag, som er logiske og indlysende, og dels forslag om at udskyde visse beslutninger, indtil der er et bedre grundlag.

Ændringsforslag

Af socialministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1

1) Nr. 3 og 4 udgår.

Af socialministeren, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

2) I det under nr. 9 foreslåede § 30 a, stk. 1, indsættes efter »§ 2 a«: »og § 4 a«.

3) I det under nr. 9 foreslåede § 30 a, stk. 3, ændres »§§ 4 eller 11« til: »§§ 4, 11 og 21«.

4) I det under nr. 9 foreslåede § 30 b, stk. 3, indsættes efter 1. pkt. som nye punktummer:

»Beløbet beregnes af Arbejdsmarkedets Tillægspension på grundlag af de samlede bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som er modtaget fra arbejdsgiverne i de 3-månedersperioder, der gælder for beregning af kompensationsbeløbet, jf. § 17 a, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Beløbet udgør årligt det i henhold til stk. 4 fastsatte bidrag for hver gang, arbejdsgiveren indbetaler et beløb, der svarer til årsbidrag efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

Af socialministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 2

5) Paragraffen affattes således:

»Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1993 og finder anvendelse på sygdomstilfælde, hvor 1. hele fraværsdag er denne dag eller senere.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 1, nr. 9, om indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension træder i kraft den 1. oktober 1993 og har virkning for beregning af dagpenge fra mandag den 4. oktober 1993.

Stk. 3. Modregning af arbejdsgiverbidrag efter § 30 b, stk. 3, sker første gang den 1. marts 1994 på grundlag af ATP-bidrag modtaget i perioden 23. november 1993 – 22. februar 1994. Der beregnes ikke arbejdsgiverbidrag på grundlag af ATP-bidrag, der vedrører tiden før 1. oktober 1993.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Efter fremsættelsen af dette lovforslag har Dagpengeudvalget ved opmand den 26. marts 1993 truffet en afgørelse, der går ud på, at en far er berettiget til at lægge forældreorloven i flere adskilte perioder inden for 10-ugersperioden i dagpengelovens § 13, stk. 3, selv om moderen ikke er dagpengeberettiget.

Opmandens begrundelse er, at baggrunden for ændringen pr. 1. juli 1991 af dagpengelovens § 13, stk. 3, var, at give faderen adgang til at bruge retten til barselorlov efter ligebehandlingsloven, uanset om moderen havde lønindtægt eller selvstændig erhvervsindkomst.

Efter intentionerne bag lovændringen finder opmanden, at tilsvarende ligebehandlings-synspunkter må føre til, at faderen i samråd med arbejdsgiveren har ret til at lægge sin forældreorlov efter § 13, stk. 3, i flere adskilte perioder på samme måde, som hvis moderen havde været dagpengeberettiget.

Lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, der går ud på en udtrykkelig lovfæstelse af hidtidig praksis, må herefter nærmere vurderes under hensyn til principperne i ligebehandlingsloven.

Til nr. 2

Ændringsforslaget går ud på at tydeliggøre ordlyden, således at det klart fremgår, at det bidrag, arbejdsgiveren skal indbetale under fravær, er det bidrag, der gælder i det aktuelle beskæftigelsesforhold.

Til nr. 3

Ifølge dagpengelovens § 21 har lønmodtageren, der er blevet uarbejdsdygtige på grund af en arbejdsskade, ret til dagpenge fra kommunen, selv om de ikke opfylder beskæftigelseskravene i lovens § 4. Det bør tydeliggøres, at der også indbetales ATP-bidrag i dette tilfælde.